

minučių pasakaitės

Daugiau nei 30 mėgstamiausių pasakų

Turinys

Aladinas	6	Pelenė	54
Atpasakojo Anne Rooney Iliustravo Deborah Allwright		Atpasakojo Anne Rooney Iliustravo Dubravka Kolanović	
Rudoji vištytė	12	Karalaitis varlė	60
Atpasakojo Anne Rooney Iliustravo Victoria Assanelli		Atpasakojo Etta Saunders Iliustravo Maria Bogade	
Auksaplaukė ir trys lokiai	18	Anselis ir Grytutė	66
Atpasakojo Anne Rooney Iliustravo Gavin Scott		Atpasakojo Claire Sipi Iliustravo Erica-Jane Waters	
Batuotas katinas	24	Trys Pikčiurnos ožiai	72
Atpasakojo Etta Saunders Iliustravo Maria Bogade		Atpasakojo Claire Sipi Iliustravo Gavin Scott	
Geltonkasė	30	Coliukė	78
Atpasakojo Anne Rooney Iliustravo Natalie Hinrichsen		Atpasakojo Catherine Allison Iliustravo Livia Coloji	
Trys paršiukai	36	Bjaurusis ančiukas	84
Atpasakojo Anne Rooney Iliustravo Mei Matsuoka		Atpasakojo Etta Saunders Iliustravo Polona Lovsin	
Pinokis	42	Miegančioji gražuolė	90
Atpasakojo Etta Saunders Iliustravo Deborah Allwright		Atpasakojo Claire Sipi Iliustravo Rebecca Elliott	
Liūtas ir pelė	48	Kaip leopardas tapo dėmėtas	96
Atpasakojo Claire Sipi Iliustravo Sean Julian		Atpasakojo Catherine Allison Iliustravo Victoria Assanelli	

Pagrandukas	102	Piemens juokai	150
Atpasakojo Claire Sipi Iliustravo Gail Yerrill		Atpasakojo Claire Sipi Iliustravo Livia Coloji	
Miesto pelė ir Kaimo pelė	108	Snieguolė	156
Atpasakojo Catherine Allison Iliustravo Victoria Assanelli		Atpasakojo Etta Saunders Iliustravo Jacqueline East	
Rumpelstiltskinas	114	Džekas ir pupa	162
Atpasakojo Claire Sipi Iliustravo Erica-Jane Waters		Atpasakojo Catherine Allison Iliustravo Gavin Scott	
Aukso žąsis	120	Nauji karaliaus drabužiai	168
Atpasakojo Anne Rooney Iliustravo Maria Bogade		Atpasakojo Claire Sipi Iliustravo Deborah Allwright	
Nykštukai ir batsiuovys	126	Undinė	174
Atpasakojo Etta Saunders Iliustravo Gail Yerrill		Atpasakojo Claire Sipi Iliustravo Dubravka Kolanović	
Vėžlys ir kiškis	132	Burtininko mokinyš	180
Atpasakojo Anne Rooney Iliustravo Sean Julian		Atpasakojo Claire Sipi Iliustravo Livia Coloji	
Karalaitė ant žirnio	138	Raudonkepūrė	186
Atpasakojo Claire Sipi Iliustravo Dubravka Kolanović		Atpasakojo Etta Saunders Iliustravo Dubravka Kolanović	
Dangus griūva	144		
Atpasakojo Etta Saunders Iliustravo Nicola Evans			

Snieguolė

Kartą gyveno karalienė, ji labai troško susilaukti dukrelės. Vieną žiemos dieną sėdėdama prie lango ir siuvinėdama įsidūrė pirštą. Ištryško trys kraujo lašai, ir ji pamanė: „Kaip norėčiau turėti dukterį, kurios lūpos būtų raudonos kaip kraujas, plaukai juodi kaip šito lango juodmedžio rėmai ir oda balta kaip sniegas.“

Po kiek laiko jai gimė gražutė dukrytė kraujo raudonumo lūpytėmis, juodmedžio plaukais, o visa balta kaip sniegas.

– Duosiu tau Snieguolės vardą, – sušnibždėjo karalienė kūdikiui.

Tačiau netrukus karalienė mirė, o karalius vedė antrą sykį. Jo naujoji pati buvo labai graži, tačiau baisi garbėtroška. Ji turėjo stebuklingą veidrodį ir kasdien jį klausdavo:

*– Veidrodėli, pasakyk,
Kas pasaulyje gražiausia?*

Ir veidrodis atsakydavo:

*Karaliene, iš tiesų
Tu gražiausia iš visų.*

Snieguolė kasdien darėsi vis
gražesnė, o karalienė – vis pavydesnė.
Kartą ji vėl paklausė veidrodį:

*Veidrodėli, pasakyk,
Kas pasaulyje gražiausia?*

Ir veidrodis atsakė jai:

*Karaliene, tu graži,
Bet Snieguolė dar gražesnė.*

Tai išgirdusi karalienė įtūžo. Pasišaukė medžioklį.
– Išvesk Snieguolę į mišką ir nužudyk! – įsakė.
Medžioklis paklausė karalienės. Nuvedė gražiąją mergaitę
į girios tankmę. Kai išsitraukė peilį, Snieguolė persigandusi
pravirko ir ėmė maldauti:

Snieguolė

– Prašau, nežudyk manęs.

Medžioklis jos pasigailėjo ir paleido.

– Bėk kuo toliau nuo čia, – liepė jis.

Snieguolė nulėkė tolyn į girią. Temstant užėjo trobelę. Tyliai pabeldė į duris, bet niekas neatsiliepė. Bet ji buvo taip pavargusi ir išsigandusi, kad vis tiek įėjo į vidų. Ten rado stalą, padengtą

septyniems, ir miegamąjį su septyniomis lovelėmis. Snieguolė atsigulė į septintąją lovelę ir kietai užmigo.

Pabudusi pamatė, jog į ją nustebę spokso septyni mažučiai žmogeliukai.

– Kas jūs? – paklausė ji.

– Mes esame septyni nykštukai, čia gyvename, – atsakė vienas jų. – Visą dieną dirbame požemyje. O kas tu esi?

– Aš Snieguolė, – atsakė ji.

Kai papasakojo, kas jai nutiko, nykštukai pasibaisėjo.

Snieguolė

– Gyvenk su mumis, – pasiūlė vyriausias nykštukas.

Nuo tada septyni nykštukai kasdien išeidavo į darbą, o trobelėje likusi Snieguolė virdavo jiems valgyti ir tvarkydavo namus.

– Tik niekam neatidaryk durų, – kas rytą primindavo jai nykštukai, bijantys, kad piktoji ragana nesugalvotų jos ieškoti.

Tuo tarpu piktoji karalienė paklausė veidrodį:

*Veidrodėli, pasakyk,
Kas pasaulyje gražiausia?*

Ir veidrodis atsakė:

*Karaliene, tu graži,
Bet Snieguolė dar gražesnė.
Ji gyvena už miškų,
Tarp nykštukų septynių.*

Piktoji karalienė taip įniršo, jog prisiekė pati Snieguolę nugalaboti. Paėmusi gražų užnuodytą obuolį apsitaisė prekeive ir iškeliavo į girią.

– Kas nori pirkti šviežių obuolių? – sušuko belsdama į nykštukų trobelės duris.

Snieguolė obuolius mėgo, bet prisiminė, kad niekam negalima atidaryti durų. Bet atvėrė langą ir pasižiūrėjo.

Moteriškė atkišo obuolį, ji išsigandusi atšlijo.

Snieguolė

– Nėra jokio reikalo bijoti, – tarė persirengėlė karalienė. Ir padavė Snieguolei obuolį. Mergaitė padvejojusi krimstelėjo. Nuodai ėmė veikti vos palietę gražiašias raudonas Snieguolės lūpas. Ji paspringo obuolio kąsneliu ir susmuko. Tą vakarą sugrižę septyni nykštukai savo numylėtąją Snieguolę rado negyvą. Iš sielvarto širdis jiems neleido užkasti jos į žemę. Nykštukai Snieguolei padarė stiklo karstą, pastatė jį miške ir pasikeisdami ėjo prie jo sargybą.

Vieną dieną pro šalį jojo karalaitis.

– Kas ši gražioji mergaitė? – paklausė jis.

Nykštukai apsakė liūdną Snieguolės istoriją, ir karalaitis apsiverkė.

– Leiskite man ją išsivežti, – maldavo jis. – Prižadu nesitraukti nuo jos karsto.

Nykštukai matė, kaip karalaitis myli Snieguolę, ir sutiko ją atiduoti.

Karalaičio tarnai keldami karstą jį krestelėjo. Nuo to krestelėjimo obuolio kąsnelis iššoko Snieguolei iš gerklės ir ji atgijo.

Išvydusi gražųjį karalaitį, Snieguolė iš pirmo žvilgsnio jį pamilo.

– Ar tekėsi už manęs? – paklausė karalaitis.
Snieguolė su džiaugsmu sutiko.

Netrukus jaunoji pora susituokė. Nykštukai apsigyveno karalaičio pilyje, ir jie visi gyveno kartu ilgai ir laimingai.

Pabaiga